

PRIMLJENO:

22 -12- 2022

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
51000 RIJEKA
Zadarska 1 i 3

Neposredno - predano pošti:
Obično-preporučeno: 21.12.2022
Pošta: Kaptolac R 629805380
Primjeraka: 2 priloga
Pristojbe: kn, državnim biljezima
Primo

Na broj: 14 St-554/2018-167

STEČAJNI DUŽNIK: Stečajna masa iza ČABRUNIĆI VILA JEDAN d.o.o.,
OIB: 63192655715, Rijeka, Markovići 21

RAZLUČNI VJEROVNIK: NPT CENTAR d.o.o., OIB: 89716087194, Samobor,
Hercegovačka 13, kojeg zastupa direktor Niko Pervan

stečajni postupak - rješenje nagrada stečajnoj upraviteljici

2x preporučeno putem pošte

Ž A L B A RAZLUČNOG VJEROVNIKA

Na rješenje Trgovačkog suda u Rijeci,
broj: 14 St-554/2018-187, od 8. prosinca 2022.

1. Rješenjem naslovnog suda broj: 14 St-554/2018-167 od 8. prosinca 2022. riješeno je da se:

"Stečajnom upravitelju Ljiljani Blagojević, OIB: 27293493678, Markovići 21, Rijeka određuje se za rad u stečajnom postupku nad dužnikom ČABRUNIĆI VILA JEDAN društvo s ograničenom odgovornošću za nekretnine i putnička agencija Opatija (Grad Opatija), Andrije Štangera19, OIB: 75520764503, MBS: 130017233 od njezinog imenovanja 19. lipnja 2017. do obustave i zaključenja stečajnog postupka nad dužnikom 20. srpnja 2018., te za rad u nastavljanju postupka radi naknadne diobe Stečajne mase iza ČABRUNIĆI VILA JEDAN društvo s ograničenom odgovornošću za nekretnine i putnička agencija u stečaju Rijeka, Markovići 21, OIB: 63192655715, MBS: 040398450 nagrada u iznosu od kn 630.000,00 kn / 83.615,37 eura u bruto iznosu, to jest iznosu prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada."

2. Razlučni vjerovnik pobija navedeno rješenje i izjavljuje žalbu zbog razloga navedenih u članku 353. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019).

Pobijano rješenje ima nedostataka, jer je nerazumljivo, proturječi samo sebi i navedenim razlozima i postoji proturječnost o odlučnim činjenicama između onog što se u rješenju navodi sa sadržajem isprava u postupku, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka koje se sukladno odredbi članka 10. Stečajnog zakona (Narodne novine broj, 71/2015, 104/2017), primjenjuju u stečajnom postupku.

3. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (u nastavku VTS) broj PŽ-4560/2021 od 16. studenog 2021., ukinuto je **prvo** rješenje o namirenju naslovnog suda broj St-554/2018-103 od 23. srpnja 2021., a rješenjem VTS-a broj PŽ-4062/2022 od 18. listopada 2022., ukinuto je **drugo** rješenje o namirenju naslovnog suda od 22. srpnja 2022. i predmet vraćen na ponovni postupak.

4. U oba rješenja VTS je dao jasne upute što je sud dužan u ponovnom postupku učiniti kako bi donio pravilno i zakonito rješenje. Posebno se je to odnosilo na odluku o visini nagrade stečajnoj upraviteljici.

5. Nakon što je VTS ponovo ukinuo rješenje o namirenju naslovnog suda, u ponovljenom postupku prvostupanjski sud je zaključkom od 16. studenog 2022., zatražio očitovanje razlučnog vjerovnika o odluci VTS-a, a nakon toga 8. prosinca 2022. donio rješenje o nagradi stečajnom upravitelju, a 13. prosinca 2022., po treći puta odlučio o namirenju, odnosno troškovima unovčenja nekretnine. Dakle, sud je prije odredio nagradu stečajnoj upraviteljici, nego što je taj iznos rješenjem unio kao trošak unovčenja predmetne nekretnine.

6. U svakom slučaju sud je u ponovljenom postupku odlučio prvo donijeti rješenje o nagradi stečajnoj upraviteljici, a nakon toga rješenje u kojem je taj iznos unio u troškove unovčenja nekretnine.

7. U pobijanom rješenju sud ponovo stečajnoj upraviteljici određuje nagradu u najvišem iznosu koji je moguće dobiti, a temeljem kriterija vrijednosti unovčene stečajne mase. **Utvrđuje iznos od 630.000,00 kn u bruto iznosu**, odnosno kako sud navodi "to jest u iznosu prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice ili drugih naknada".

8. Navedena izreka proturječi navodima iz rješenja o namirenju u kojem je sud u točki 11. naveo da je stečajna upraviteljica zatražila trošak u iznosu od 630.000,00 kn, na ime nagrade, kao i iznos od 47.250,00 kn na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje koji tereti taj iznos za 7,5%.

9. Međutim u točki 22. rješenja o namirenju navodi se da je sud utvrdio osnovanost traženja stečajnog upravitelja da se u trošak unovčenja unese i iznos **od 600.000,00 kn nagrade stečajnom upravitelju s dodatnih 47.250,00 kn doprinosa za zdravstveno osiguranje i to u skladu sa Rješenjem ovog suda o određivanju nagrade stečajnom upravitelju pos.br. 14 St-554/2018-187., odnosno ovog pobijanog rješenja.**

10. U svezi navedenog pod točkom 7. – 9. nije moguće utvrditi koliko je stvarni trošak sud obračunao na ime nagrade stečajnom upravitelju, a u odnosu na bruto iznos koji je odredio u pobijanom rješenju, iz čega proizlazi da je tim iznosom obuhvaćen i trošak za zdravstveno osiguranje, a što proizlazi i što je u suprotnosti sa iznosima i navodima iz rješenja o namirenju.

11. Osim navedenog, dakle sud po treći puta određuje nagradu na osnovi vrijednosti unovčene nekretnine bez primjene ostalih kriterija, iako je to u točki 22. – 25. rješenja VTS-a jasno navedeno koje kriterije i razloge bi sud trebao uzeti u obzir kod određivanja najviše moguće nagrade.

12. Sud je u ovom pobijanom rješenju nije postupio prema uputi VTS-a već je ponovo naveo iste razloge kao u pobijanom rješenju o namirenju od 2. srpnja 2022., odnosno naveo je općenite razloge za svoju odluku koja u potpunosti proturječi onome što je u postupku i ispravama utvrđeno.

13. Pod točkom 6. rješenja sud navodi da je stečajna upraviteljica morala poduzeti složene i zahtjevne sudske postupke i složene izvan sudske radnje, kako bi došlo do unovčenja nekretnina koje su jedina imovina stečajnog dužnika.

14. Naravno sud ne spominje da je odmah nakon otvaranja stečaja zatražila da se stečaj zbog nedostatnosti stečajne mase obustavi, jer nije imala volju bilo što poduzimati dok joj razlučni vjerovnik ne plati predujam troškova.

15. Razlučni vjerovnik je već ranije u žalbi naveo da se u izvješću od 8. rujna 2017., za izvještajno ročište navodi, **da postoji stečajna masa iz koje će se moći namiriti troškovi i obveze** stečajne mase. Naravno i to je bilo točno, jer je utvrđena stečajna masa samo u nekretninama u procijenjenoj vrijednosti od 26.313.900,00 kn, međutim u izvješću od 30. ožujka 2018., prijavljuje **nedostatnost stečajne mase**.

Dokaz: Izvješće stečajne upraviteljice od 8. rujna 2017. (8)-u spisu
Izvješće stečajne upraviteljice od 30. ožujka 2018. (9)-u spisu

16. Dakle, potpuno ista situacija nakon otvaranja stečajnog postupka u pogledu stečajne mase kao i u trenutku prijave nedostatnosti. Prema tome, može se zaključiti da stečajna upraviteljica, **nije istinito i pravilno utvrdila stanje stečajne mase**, njene obveze i planirane troškove, a što je bila dužna.

17. Pravo stanje stvari prikivano je načelnim opisom i nedorečenošću, a otkriveno je upravo u trenutku utvrđivanja stvarnih troškova koji terete unovčenje nekretnine razlučnog vjerovnika. Zbog toga razlučni vjerovnik i traži se da se njen rad ocijeni u smislu svih navedenih propusta, na način da joj ne pripadne najveći iznos nagrade određen samo prema vrijednosti unovčene imovine.

18. Kao posljedica takvih proturječnih izvješća, ima imovine - nema imovine, je odluka suda - rješenje od 20. srpnja 2018. o obustavi i zaključenju stečajnog postupka nad dužnikom Čabrunići vila jedan d.o.o. Opatija, **zbog nedostatnosti stečajne mase. Nedostatnost stečajne mase u vrijednosti od preko 26 milijuna kuna nije dostatna za namirenje troškova postupka.**

Dokaz: Rješenje naslovnog suda od 20. srpnja 2018.

19. Očito je, da je takva odluka protivna Stečajnom zakonu, jer zakon ne predviđa obustavu postupka zbog nedostatka novčanih sredstava na računu dužnika, pa je sud na osnovi gore navedenih izvješća trebao, ako ne smijeniti, onda upozoriti stečajnu upraviteljicu da ili radi posao stečajnog upravitelja sukladno zakonu ili ako za to nije sposobna da traži razrješenje.

20. Nakon uplate predujma troškova, naravno razlučnog vjerovnika, koji je na to bio prisiljen, jer morao je spriječiti daljnju devastaciju stečajne mase, sud je 21. prosinca

2018. donio rješenje o nastavku postupka naknadne diobe stečajne mase iza Čabrunići vila jedan d.o.o., u kojem obrazlaže, sud će na prijedlog stečajnog upravitelja, kojega od stečajnih vjerovnika ili po službenoj dužnosti odrediti nastavljjanje postupka radi naknadne diobe (između ostalog), **ako se pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu**. Prema takvoj odluci suda postupak se nastavlja, jer „pronađena je“ imovina i to upravo ona za koju je sud u prethodnom postupku utvrdio da postoji i za koju je stečajni upravitelj tvrdio da je dostatna i za namirenje obveza i troškova stečajnog postupka.

21. Dakle, kao što je naprijed navedeno radi se o ocjeni rada stečajne upraviteljice koji je iskazan kroz izvješća, a koji je doveo do odluka suda koje nemaju pravno uporište u Stečajnom zakonu, jer činjenično stanje nije odgovaralo stvarnom stanju. Niti je bilo točno da stečajna masa nije dostatna niti za troškove stečajnog postupka, a niti je bilo točno da je naknadno pronađena imovina. **To je samo dio prikaza nerada stečajne upraviteljice, a ne obavljanja složenih poslova, kako to sud u točki 6. rješenja navodi.**

22. U ostalim točkama sud ponovo navodi što je radila stečajna upraviteljica, ali ne navodi po čemu bi taj rad bio posebno vrednovani i po čemu bi zaslužio najveću nagradu.

23. Iako, postoje izvješća koja jasno upućuju na postupanje stečajne upraviteljice, sud pod točkom 9. i 10. rješenja proturječi navodima iz izvješća koja je dostavljala upravo stečajna upraviteljica.

24. Iz izvješća stečajne upraviteljice proizlazi da je nekretnine koje su činile stečajnu masu obišla **samo 2 (dva) puta** i to: 12. srpnja 2017. i 17. svibnja 2018. Prilikom prvog posjeta utvrdila je da se iste iznajmljuju gostima temeljem Ugovora o najmu sklopljenog 15. ožujka 2017. (Ugovor je sklopljen dva dana nakon zakazanog ročišta radi izjašnjenja o prijedlogu i raspravi o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom), između Astoria d.o.o. iz Poreča (čiji je zakonski zastupnik bračni drug zakonske zastupnice stečajnog dužnika) i stečajnog dužnika. Utvrdila je da obzirom na sezonu u tijeku i goste smještene u kućama - vilama **nije primjereno poduzeti neke radnje.**

25. Iz iznesenog proizlazi da je stečajna upraviteljica dopustila trećoj osobi da nastavi koristiti nekretnine stečajnog dužnika, bez da je isto naplatila, štoviše sama je u izvješću od 11. kolovoza 2017. napisala da se radi o ugovoru gdje je najamnina određena kao kompenzacija, ali da nije poznat iznos najma vila. Pa dalje navodi „**da s obzirom da je Astorija d.o.o. neovlašteno u posjedu navedenih nekretnina**, te iste iznajmljuje turistima, da je bila prisiljena radi zaštite stečajne mase angažirati odvjetnika“.

26. **Preuzimanje posjeda nekretnina stečajna upraviteljica je poduzela tek nakon proteka turističke sezone, pa je time nesmetano omogućila Astoriji d.o.o. stjecanje bez osnove, a na štetu stečajnog dužnika.** Stoga navodi iz točke 10. rješenja nisu točni.

27. Time što nije preuzela nekretnine koje čine stečajnu masu u posjed, već je omogućila trećoj osobi njihovo korištenje u gospodarske svrhe, svjesno je dopustila

stjecanje bez osnove na štetu stečajnog dužnika. Prema njenom izvješću proizlazi da se radi o iznosu od 90.000,00 kn (bez PDV-a) mjesečno, koji se je mogao prihodovati na osnovu zakupa. **Znači samo po toj osnovi oštetila je stečajnu masu za najmanje 225.000,00 kn (bez PDV-a) (cca dva i pol mjeseca turističke sezone).** Ako se tome pridoda i materijalna šteta koja je počinjena na nekretninama za vrijeme dok je posjed prepušten na nesmetano korištenje vlasniku društva, koji je i bračni drug bivše zakonske zastupnice stečajnog dužnika (uništene i odnesene sve pokretne stvari, klima uređaji, razvodni ormarići, utičnice, vrata, kamene klupice, razbijena stakla na prozorima itd.), ta šteta procjenjuje se u nedogled, pa se postavlja pitanje njene odgovornosti za rad, a ne pitanje nagrade.

28. Stečajni zakon Glava V. Upravljanje stečajnom masom i unovčenje stečajne mase **1. osiguranje stečajne mase**, Preuzimanje stečajne mase, Članak 216. propisuje;

1. Nakon otvaranja stečajnoga postupka stečajni upravitelj **je dužan** cjelokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu **odmah preuzeti u posjed i njome upravljati.**

29. Prema tome, postupak stečajne upraviteljice u pogledu preuzimanja stečajne mase nije bio zakonit, iako su joj na raspolaganju bile sve ostale mjere koje je sukladno navedenom članku mogla poduzeti, ona to nije učinila nego je dopustila devastaciju i stvaranje dodatnih troškova za koje bi sada trebao odgovarati razlučni vjerovnik, a kao nagrada za takvo vođenje stečajnog postupka određen joj je najviši iznos nagrade.

30. Isto se odnosi i na troškove struje i komunalne naknade kao izravne troškove koji su nastali samo zbog nerada i nepoduzimanja mjera od strane stečajne upraviteljice, ali i o tome sud pod točkom 13. rješenja iznosi navode koji su protivni utvrđenju u postupku.

31. Pogrešno sud navodi da da je stečajna upraviteljica utvrdila kako je nepoznata osoba učinila trošak električne energije, kad je u postupku, a na temelju isprava koje je dostavila upravo stečajna upraviteljica utvrđeno da je Astoria d.o.o. iz Poreča kao nezakoniti posjednik stvorila troškove struje. Tu činjenicu nije utvrdila stečajna upraviteljica kako dalje pogrešno navodi sud, već ju je o tome obavijestio upravo nezakoniti posjednik.

32. U ponovljenom postupku podneskom od 11. siječnja 2022. stečajna upraviteljica dostavila je isprave koje se odnose na korespondenciju sa HEP-om, na što se razlučni vjerovnik očitovao podneskom od 27. siječnja 2022., iz kojih isprava proizlazi da **stečajna upraviteljica nije poduzela na vrijeme radnje kako bi te troškove spriječila, a kamoli naplatila.**

Dokaz: - Podnesak stečajne upraviteljice od 11.siječnja 2022./u spisu/
- Podnesak razlučnog vjerovnika od 27. siječnja 2022./u spisu/

33. Stečajna upraviteljica je odmah nakon otvaranja stečajnog postupka dobila zahtjev HEP-a za sklapanjem Ugovora o opskrbi, pa kao zakonska zastupnica nije postojala niti jedna zapreka da ne zatraži isključenje električne energije, jer se ista koristi od strane neovlaštenih osoba koje su neovlašteno u posjedu.

34. Sama činjenica da je HEP uputio zahtjev za sklapanjem ugovora stečajnoj upraviteljici, jasno govori o tome da je u tom trenutku, a sukladno Stečajnom zakonu bila i ovlaštena osoba, a ne Astoria d.o.o. iz Poreča, pa je imala obvezu učiniti sve kako bi spriječila nastanak štete od strane neovlaštenih osoba. Prema tome, kao što je i sama navela u gore navedenom izvješću ona je dopustila korištenje i nekretnina i potrošnju električne energije jer (nije bilo primjereno poduzimati neke radnje dok su turisti u vilama).

35. U odgovoru HEP-u od 7. kolovoza 2017. jasno proizlazi da se prema obavijesti koju je dobila od ranijeg zakonskog zastupnika dužnika, od otvaranja stečajnog postupka predmetne nekretnine nalaze i dalje u posjedu društva Astorija d.o.o. iz Poreča. Što znači da se stečajna upraviteljica **osobno nije uvjerila u tu činjenicu, dakle nije bila na licu mjesta, nego ju je o tome obavijestio nezakoniti posjednik.** I ta činjenica dovoljno govori o njenom savjesnom i brižnom postupanju oko preuzimanja stečajne mase.

36. Zbog dopuštenja obavljanja djelatnosti iznajmljivanja nekretnina turistima, zahtjev za isključenje struje uputila je 26. rujna 2017. na kraju sezone, pa kad se tome pridoda i vrijeme do isključenja 19. listopada 2017., Astorija d.o.o. je nesmetano obavila svoju gospodarsku djelatnost i trošila struju.

37. Prema navedenom stečajna upraviteljica bila je dužna tražiti isključenje i struje i vode, čime bi spriječila nastanak troškova stečajne mase i onemogućila neovlašteno stjecanje bez osnove, a Astoria d.o.o. kao nezakoniti posjednik bio bi primoran ili sklopiti ugovor o zakupu sa stečajnom upraviteljicom ili predati posjed. Nezakoniti posjednik bez opskrbe strujom i vodom ne bi mogao obavljati svoju djelatnost i neovlašteno stjecanje bez osnove.

38. Isto se odnosi i na navode suda pod točkom 13. rješenja u odnosu na troškove komunalne naknade, iz kojih proizlazi kao da je stečajna upraviteljica „spasila” stečajnu masu od ovrhe zbog pregovora sa Općinom Svetvinčenat, iako je u postupku utvrđeno suprotno, pa su izračunate i kamate koje bi iznosile daleko manje u ovrsi, nego ne postupanje stečajne upraviteljice i traženje smanjenja komunalne naknade.

39. Naime, člankom 97. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da se koeficijent namjene za poslovni prostor i građevinsko zemljište koje služi obavljanju poslovne djelatnosti umanjuje za 50% kad se poslovna djelatnost ne obavlja više od šest mjeseci u kalendarskoj godini. Umanjenje koeficijenta i računa ostvaruje se podnošenjem zahtjeva jedinici lokalne samouprave. Dakle, **da je stečajna upraviteljica na vrijeme obavijestila o neobavljanju poslovne aktivnosti računi za komunalnu naknadu iznosili bi 107.186,83 kn, a ne 214.373,66 kn. Opisanim postupanjem stečajna upraviteljica je povećala obveze stečajne mase i nanijela štetu razlučnom vjerovniku.**

Takav isti zahtjev podnio je razlučni vjerovnik odmah po stupanju u posjed i preuzimanju predmetnih nekretnina Općini Svetvinčenat, te dobio račune s dvostruko manjim iznosom.

Dokaz: - Računi za komunalnu naknadu za 2. kvartal 04-06/2021 na razlučnog vjerovnika NPT Centar d.o.o. nakon primopredaje
- Računi za komunalnu naknadu za 2. kvartal 04-06/2021 na

- stečajnog dužnika, koji su stornirani nakon predaje nekretnina
- Rješenje za komunalnu naknadu gdje je vidljivo smanjenje od 50% (sve u spisu).

40. Zapravo, postavlja se pitanje zakonitosti pregovaranja stečajne upraviteljice sa stečajnim vjerovnikom Općinom Svetvinčenat, a na štetu drugog stečajnog i razlučnog vjerovnika i naravno bez odluke skupštine o takvom pregovaranju. Pri tome je izveden dokazni postupak izračuna kamata **po nalogu suda od strane stečajne upraviteljice**, koji je iznosio **18.673,10 kn** kao trošak koji bi nastao pokretanjem ovrhe, a što je daleko manje od **107.186,83 kn** koji se iznos mogao uštediti smanjenjem komunalne naknade.

41. Takvim postupanjem i u ponovljenom postupku utvrđeno je da je stečajna upraviteljica u izravnom dogovoru sa Općinom Svetvinčenat, bez suglasnosti skupštine vjerovnika radila na štetu stečajne mase koju je oštetila za iznos od 107.186,83 kn, odnosno kako to navodi i VTS u svojoj odluci, da je povećala obveze i time smanjila mogućnost namirenja razlučnog vjerovnika.

42. Pod točkom 11. rješenja sud pokušava opravdati svoju odluku o određivanju najviše nagrade činjenicom da je bilo samo 6 (šest) prijava tražbine, ali da je ispitivanje tražbina bilo složeno, jer se radilo o iznosu od 3.286.999,12 kn. S obzirom da je 93,8 % osporeno, u postupku je utvrđeno da je osporena tražbina u najvišem iznosu stečajnom vjerovniku Brankici Nuić od 1.538.249,65 kn.

43. S obzirom da je u izvješću stečajna upraviteljica navela da je prijavu Brankice Nuić u iznosu od 1.538.249,65 kn osporila **zbog nedostatka vjerodostojne dokumentacije**, postavlja se pitanje o kakvoj se tu složenosti ispitivanja radi, a isto je i sa ostalim tražbinama. Kakvo bi tek onda bilo ispitivanje prijavljenih tražbina koje svoju pravnu osnovu temelje na npr. na Ugovorima o kreditu sklopljenim sa bankama, ako je ovdje utvrđen složen postupak.

44. Isto tako pod točkom 12. rješenja sud ponovo navodi "Sve parnice i sudski postupci (a svi postupci i pravne radnje koje je poduzeo stečajni upravitelj zastupan po odvjetniku odnose se na nekretnine stečajnog dužnika), okončani su u korist stečajnog dužnika, osim parnice s Astoriom poslovnj br. P-456/2017.

45. Pod **sve parnice** misli se na dvije parnice, jer je u postupku utvrđeno da su parnica oznake P-564/2017, sada oznake P-262/2021 i P-565/2017 sada oznake P-445/2019, parnice koje su pokrenuli stečajni vjerovnici Brankica Nuić iz Poreča i Astorija d.o.o. iz Poreča **radi utvrđivanja osnovanosti osporenih tražbina na ispitnom ročištu 20. rujna 2017.**

46. Prema tome navedene parnice se ne tiču predmetne prodane nekretnine, niti razlučnog vjerovnika, a niti je stečajni upravitelj zastupan po odvjetniku pridonio okončanju u korist stečajnog dužnika, pa nije jasno zašto bi zbog tih parnice stečajna upraviteljica primila iznos najviše nagrade, koju bi trebao platiti razlučni vjerovnik.

47. Naravno takvi navodi suda pod točkom 12. pobijanog rješenja u suprotnosti su i proturječe navodima iz rješenja o namirenju u točki 17., gdje sud iznosi za isto činjenično utvrđenje potpuno suprotno pravno shvaćanje. Stoga je i tu sud počinio

bitnu povredu s obzirom da se u rješenju o namirenju unose upravo troškovi nagrade stečajne upraviteljice.

48. S obzirom da je u postupku utvrđeno točno o kojim je postupcima i parnicama riječ to je sud trebao taksativno navesti da je riječ o P-564/2017, P-565/2017, P-161/2016, R1-155/2018, OVR-5705/2017 i sastavu pravnog mišljenja.

49. O dvjema parnicama je naprijed sve navedeno, a ostali postupci su bez posebnog zalaganja stečajne upraviteljice i njenog odvjetnika, dakle po samom stanju stvari riješeni na način kako je i bilo očekivano (radi se o povlačenju tužbe za što uopće nije trebao odvjetnik, kao niti za pravno mišljenje, prijedlog za privremenu mjeru i predaja nekretnine u ovrsi).

50. U svezi naprijed navedenog razlučni vjerovnik drži da općenito navođenje razloga, kao i navođenje parnica koje su pokrenuli drugi vjerovnici i koje se ne tiču razlučnog vjerovnika, ne mogu biti kriterij na temelju kojeg se stečajnoj upraviteljici određuje najviša nagrada. Pri tome sud ne navodi kako troškovi tih postupaka koji su dosuđeni stečajnom dužniku nisu naplaćeni, a niti ih je odvjetnik pokušao naplatiti, ali mu sud priznaje trošak rada u tim predmetima.

51. U ovršnom predmetu broj Ovr-5705/17 dosuđeni su troškovi stečajnom dužniku u iznosu od **10.000,00 kn**, zašto nisu naplaćeni, kao i dosuđeni parnični troškovi u iznosu od **73.872,00 kn** po pravomoćnoj presudi P-445/2019.

52. Nakon upozorenja razlučnog vjerovnika na te činjenice stečajna upraviteljica pokrenula je postupak naplate parničnog troška. Dakle, ono što je stvarno mogla i trebala učiniti stečajna upraviteljica, a kako bi smanjila troškove i povećala stečajnu masu, to nije učinila.

53. Osim toga sud u točki 12. rješenja kad navodi „sve parnice“ (bile su samo dvije), navodi kao su sve riješene u korist stečajnog dužnika, osim parnice sa Astoriom, broj **P-456/2017**. Dakle jedna je riješena, a ne sve. Osim toga kao što je naprijed navedeno ista se ne tiče razlučnog vjerovnika, pa nit može biti podloga za donošenje ocijene o najvišoj nagradi.

54. Razlučni vjerovnik ističe da navedena parnica P-456/2017 koju navodi sud, u postupku **ne postoji** pod tim brojem. Moguće je za pretpostaviti da se radi o omaški suda, međutim razlučni vjerovnik opravdano zaključuje da je sud do sada u svoje tri odluke učinio previše pogrešaka kako bi opravdao dosuđenu visinu nagrade stečajnoj upraviteljici.

55. Navodi pod točkom 14. rješenja nisu točni i nije jasno kako nemogućnost fizičke zaštite dužnikovih nekretnina može biti pozitivna ocjena za utvrđivanje najviše nagrade stečajnoj upraviteljici.

56. Razlučni vjerovnik ponovo upire na naprijed navedene navode o preuzimanju stečajne mase od strane stečajne upraviteljice, odnosno da je iste odmah preuzela i da ih je obilazila više od 2 (dva) puta tijekom cijelog stečaja, mogla je spriječiti njihovu devastaciju, koja je najvećim dijelom učinjena dok su nekretnine bile u posjedu treće osobe odnosno Astorije d.o.o..

57. Iako je VTS u svojim odlukama jasno iznio svoje shvaćanje da pisanje izvješća (ono što je zakonom određeno kao dužnost stečajnog upravitelja) ne može biti kriterij za određivanje nagrade, sud ponovo u točki 16. rješenja to navodi kao znatan trud i rad. Stečajna upraviteljica je dostavila dokumentaciju nakon što ju je na to upozorio VTS u svojoj prvoj odluci prihvaćajući primjedbnu razlučnog vjerovnika da to tijekom postupka nije učinila.

58. Dakle, podnesci, dokumentacija kao i dodatna izvješća stečajna upraviteljica dostavljala je po nalogu i nakon odluke VTS-a, i to samo zato što je to bila njena zakonska obveza, a ne poseban rad i trud.

59. Isto tako i u ostalim točkama rješenja pod 17. - 19. sud je utvrđenje najviše nagrade stečajnoj upraviteljici temeljio na kriteriju da sve primjedbe koje je razlučni vjerovnik imao u odnosu na stečajnu upraviteljicu, ranije nije iznosio, već su njena izvješća i prijedlozi usvojeni na skupštini vjerovnika na kojoj je bio i razlučni vjerovnik. **Razlučni vjerovnik NPT Centar d.o.o. otkupio je potraživanje od Alos-a 13. listopada 2020.** i preuzeo razlučno pravo i tek je tada počeo sudjelovati u stečajnom postupku. Sve ovo što sud navodi nije točno, jer je u tim odlukama sudjelovao prednik, bivši razlučni vjerovnik Alos, a ne sadašnji razlučni vjerovnik NPT Centar d.o.o.. Po preuzimanju razlučnog prava i analizom troškova i izvješća, uočene su nepravilnosti u radu stečajne upraviteljice.

60. Točno je da razlučni vjerovnik ranije nije imao primjedbi na rad stečajnog upravitelja, jer mu taj rad nije bio niti poznat, a niti je iz stanja spisa bio vidljiv. **Bio je vidljiv nerad stečajne upraviteljice zbog čega je nastupila ogromna šteta za stečajnu masu, a što je istraženo nakon što mu je dostavljen i predstavljen sumnjivi troškovnik stečajne upraviteljice.**

61. Posebno je je taj rad postao upitan nakon saznanja da je i troškovnikom obuhvaćen i zet - odvjetnik Marko Zagorac, kojeg bi razlučni vjerovnik trebao obilato isplatiti prema želji njegove punice - stečajne upraviteljice.

62. Tijekom čitavog žalbenog postupka sud se poziva na odluku skupštine kojom je stečajnoj upraviteljici dopušteno da angažira odvjetnika po izboru, a pri tom uporno izbjegava navesti svoje pravno shvaćanje u pogledu primjedbi razlučnog vjerovnika na primjenu zakonske odredbe o izuzeću.

63. Sama činjenica da je angažiran odvjetnik nije upitna i postavlja se pitanje da li je za sve trebao biti angažiran. Posebno što je parnicu sa milijunskom vrijednošću morao pokrenuti stečajni vjerovnik, a ne stečajni dužnik. S obzirom da u takvim parnicama gdje stečajni upravitelj ospori tražbinu jer mu nije dostavljena dokumentacija i nije potrebno angažirati odvjetnika.

64. Ono što se postavlja kao pitanje, a izaziva sumnju u rad i suda i stečajne upraviteljice je činjenica koja je naknadno utvrđena i za koju razlučni vjerovnik nije znao sve do žalbenog postupka, da je angažiran odvjetnik koji je zet stečajne upraviteljice.

65. U tome sud ne vidi nikakav problem, jer je i to odobrila skupština. To što nije rečeno da se radi o odvjetniku zetu, prigovor razlučnog vjerovnika sud smatra

neosnovanim, jer se valjda na sudu radi o opće poznatoj činjenici koju ne treba dokazivati.

66. Međutim sud nije postupio po zakonu i u svojim odlukama uporno navodi da **nije ovlašten odlučivati o izuzeću odvjetnika**, jer da ga je odobrila skupština vjerovnika, a njegovo ime stečajna upraviteljica javno je objavila u mišljenju koje je dao i koje je objavljeno na e-oglasnoj ploči, pa je svim vjerovnicima bilo vidljivo o kome je riječ.

67. Objašnjenje suda da je ime odvjetnika kojeg je angažirala stečajna upraviteljica objavljeno u njegovom mišljenju na e-oglasnoj ploči, pa su svi vjerovnici mogli vidjeti da se radi o Marku Zagorcu, pretpostavlja da sud drži da su time svi bili upoznati i da svi znaju da se radi o zetu stečajne upraviteljice, iako to nije bilo navedeno. Očito je da takvo pojašnjenje i shvaćanje ograničeno na područje nadležnosti suda i pravne zajednice Rijeke, gdje su poznate obiteljske veze i dobrodošle u sudovanju, a kako to i ovaj sud tumači.

68. Osim toga sud pogrešno navodi da nije ovlašten odlučivati o izuzeću odvjetnika, **jer izuzeće odvjetnika nije traženo, nego stečajne upraviteljice sukladno čl. 77. st. 2. SZ-a**, a na odluke koje donosi skupština vjerovnika, a nisu u skladu sa zakonom sud ne da mora paziti, nego ih mora ukinuti sve sukladno odredbi čl. 108. SZ-a. Uloga suda u stečajnom postupku je upravo da nadzire rad njegovih tijela koji mora biti u skladu sa zakonom.

69. Zato razlučni vjerovnik ponovo navodi da bitnu povredu odredbi parničnog postupka sud je počinio kad sukladno odredbi čl. 77. st. 2. Stečajnog zakona koji propisuje da:

- za stečajnog upravitelja ne može biti imenovana osoba koja bi morala biti izuzeta kao sudac u stečajnom postupku,

nije izuzeo stečajnu upraviteljicu u trenutku kada je kao zakonski zastupnik stečajnog dužnika - stranke, angažirala za zastupnika - punomoćnika odvjetnika Marka Zagorca, svog zeta ili zatražila da angažira drugu osobu s kojom nije u sukobu interesa.

70. S obzirom da se sukladno čl. 10. Stečajnog zakona u stečajnom postupku primjenjuju pravila parničnog postupka, čl. 71. Zakona o parničnom postupku st. 3. propisuje:

Sudac ne može obavljati sudačku dužnost:

3) ako mu je stranka ili zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke srodnik po krvi u prvoj liniji do bilo kog stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja ili mu je bračni drug, izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li brak prestao ili nije.

71. Kako je dakle, **stečajna upraviteljica angažirala zeta kao punomoćnika stranke koji joj je srodnik po tazbini do drugog stupnja**, ona nije mogla biti imenovana za stečajnu upraviteljicu, odnosno nakon njegovog angažmana nije više mogla obnašati tu dužnost.

72. U svezi navedenog **sud je bio dužan** izuzeti stečajnu upraviteljicu ili je upozoriti na izbor drugog odvjetnika, kao što je bio dužan da **zbog grube povrede načela nepristranosti kao i sukoba interesa** koju je namjerno počinila stečajna

upraviteljica, time što je za svog - zeta kao odvjetnika zatražila naknadu troškova, a i štete koju je počinila stečajnoj masi da je sukladno čl. 91. st. 2. SZ-a **razriješi dužnosti i time uskrati pravo na nagradu.**

73. Razlučni vjerovnik predlaže da VTS odluči o ovom prigovoru, da li se odredbe o izuzeću primjenjuju i u ovom slučaju kako to smatra razlučni vjerovnik, odnosno ako ne, da se navedu razlozi zbog čega se ne primjenjuju.

74. VTS je u točki 6. rješenja navodi da svrha stečajnog postupka nije primarno namiriti treće osobe koje sudjeluju na određeni način stečajnom postupku uključujući i stečajnog upravitelja, već napraviti u najvećoj mogućoj mjeri ravnotežu između namirenja tražbine stečajnih vjerovnika i troškova stečajnog postupka, pa je sud bio dužan to primijeniti.

75. Isto tako pod točkom 24. rješenja VTS-a, ponovo kao i u prvom rješenju VTS ističe dužnost suda da nadzire rad stečajnog upravitelja i u slučaju da svoju dužnost ne obavlja uspješno ili ako postoje drugi važni razlozi, može biti razriješen od dužnosti (čl. 91. SZ-a).

76. Slijedom izloženog razlučni vjerovnik i dalje ostaje kod navoda da su u tom pogledu bili ispunjeni svi uvjeti da sud to učini i tako onemogućiti stečajnom upravitelju stjecanje ne najviše nagrade, nego da mu onemogućiti stjecanje bilo kojeg iznosa nagrade.

77. ZAKLJUČNO

Ako se uzmu u obzir samo objektivne okolnosti odnosno kriterij da u ovom stečajnom postupku nije bilo složenih poslova, (ispitano 6 (šest) tražbina, nekretnine su prodane na prvoj elektronskoj dražbi na inicijativu razlučnog vjerovnika i to kad je novi razlučni vjerovnik preuzeo razlučno pravo i unaprijed obavijestio stečajnu upraviteljicu da će kupiti nekretnine na prvoj elektronskoj dražbi, 2 (dvije) parnice radi utvrđenja osnovanosti osporenih tražbina, u kojima je aktivna legitimacija i dispozicija postupanjem bila na stečajnom vjerovniku, a ne na stečajnom dužniku), opravdano se zaključuje da ne postoji niti jedan drugi kriterij koji bi upućivao na to da se ima utvrditi najviši iznos nagrade stečajnoj upraviteljici.

Međutim kada se pri tome uzmu u obzir svi prigovori i navodi koje je razlučni vjerovnik naveo u ovoj žalbi kao i u ranije dvije žalbe o postupanju stečajne upraviteljice i šteti koju je počinila stečajnoj masi, a koju sada mora platiti razlučni vjerovnik, dolazi se do objektivnog zaključka da stečajnoj upraviteljici ne pripada nikakva, a ne najviša nagrada kako je to ponovo pogrešno ocijenio naslovni sud.

Slijedom izloženog predlaže se da Visoki trgovački sud usvoji ovu žalbu i preinači pobijano rješenje na način da ukine nagradu stečajnoj upraviteljici.

U Samoboru, 20. prosinca 2022.

za NPT CENTAR d.o.o.
Direktor

NPT CENTAR d.o.o.
Samobor, Hercegovačka 13
dipl. ing. Niko Pervan 1